

[Socialministeren.]

medens udgiften ved omflytningen af fordelingen mellem staten og kasserne bliver på 2,7 mill. kr. Det er altså ikke sådan, at vi pludselig lægger det hele om. Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem hr. Søren Andersen sagde, at der var en lille, lille bitte flytning i tingene. Det er ikke i den forstand en flytning, men det er givet, at hvis man skal undgå kontingentforhøjelser i kasserne, der trods vilkårene dog har en betragtelig arbejdsløshed og høje kontingenter — f. eks. skal arbejdsmændene betale op mod 6 kr. i kontingent alene til arbejdsløhedskassen — så er der nok grund til at fire ganske lidt på det punkt, og det er det, jeg har foreslået.

Jeg vil ikke gå ind i en stor diskussion eller slet ikke i nogen diskussion om spørgsmålet industriforbund, ej heller om de problemer, som det ærede medlem hr. Asger Jensen var inde på, om vi skulle lave én arbejdsløshedskasse for hele landet, og at vi så — det var det ærede medlem hr. Aage Foghs bemærkning — skulle have et kontor i hver by, som kunne ordne det hele. Jeg er nødt til at sige, at i samme øjeblik man stiller problemet op, skal man spørge, om vi så ikke skal ind på at lave en obligatorisk forsikring for samtlige lønmodtagere, herunder også de funktionærer, som i øjeblikket ønsker en arbejdsløshedskasse, og jeg tror, at vi derefter gled over til at lave én arbejdsløshedskasse eller én forsikringsordning for samtlige lønmodtagere i dette land. Jeg er nødt til at nævne det, fordi tingene hænger i så høj grad sammen, hvis man begynder at rokere den vej rundt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Asger Jensen, at med hensyn til foreningen af De aktive Handelsrejsende ligger det sådan, at jeg dels har skrevet til den og dels har haft en samtale med dens formand; det er derefter meddelt dem, at såfremt de kan opfylde de betingelser, som jeg tidligere har gjort rede for her i tinget, vil de få deres godkendelse. Det samme gælder men hensyn til funktionærerne. Tilbage står så blot spørgsmålet om, at de skal opfylde de betingelser, som er en forudsætning for, at man kan forsvare økonomisk at anerkende deres kasser. Kan de dette, får de den godkendelse, som der har været talt så meget om.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh rejste en række principielle betragtninger og kom herved ind på spørgsmålet om anvisningen, som også det ærede medlem hr. Bladt var inde på. Det er jo givet, at når vi har høj beskæftigelse og vi i visse fag og visse dele af landet i hvert fald periodevis mangler arbejdskraft, må man spørge sig selv, om den anvisning, vi har, er effektiv nok, for der kan ikke være nogen rimelighed i, at folk går ledige. Det er en belastning for deres hjem, at de oppebærer understøttelse, og det er en belastning for deres økonomi at oppebære understøttelse fremfor at oppebære løn, og det er en belastning for samfundet, når folk, der kan bestille noget, går ledige. Det er givet. Derfor har vi også sideløbende med udviklingen af beskæftigelsen taget hele anvisningsapparatet op til behandling. Og jeg kan sige, at der arbejdes meget effektivt med at gøre vort anvisningsapparat mere levende. Hvis man i udvalget ønsker at høre nærmere om vor indsats, vil jeg gerne give en redegørelse derfor. Det ændrer imidlertid ikke det synspunkt, som det ærede medlem hr. Bladt gav udtryk for, at hvis vi trods stor indsats alligevel ikke kan nå igennem, må de pågældende mennesker have en rimelig erstatning for at kunne leve.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen sagde, at vi skal gøre, hvad vi kan for at tilpasse arbejdskraften til de nye opgaver gennem omskoling og opskoling, men det ærede medlem ved også, at det er vi i gang med, og at vi med loven om ikke-faglærtes uddannelse virkelig sætter ind på dette felt.

Så skal jeg sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg ved ikke, om der er grund til at kritisere arbejdsnævnet. Men jeg vil dog nok tro, at man straks ville begynde at kritisere, hvis man flyttede de opgaver, arbejdsnævnet har, enten over til ministeriet eller over til arbejdsdirektøren, så han enevældigt kunne afgøre sagerne. Jeg tror nok, det er rigtigt, at vi har folk fra kasserne og vel også her fra det politiske liv til ligesom at følge dette arbejde og være med til at give de gode råd, der nu skal gives i disse sager. At det så er for små sager, der behandles af og til i nævnet, må vi have opmærksomheden henledt på.

Hvis vi skal tage problemet op om ar-